

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010592
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4218010592.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci obžalovaného V. R., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, b/, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 08.08.2019, č.k. 3T/103/2018-369, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. novembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného V. R., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej „súd I. stupňa“) uznal obžalovaného V. R. za vinného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, b/, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času, najmenej od začiatku mesiaca máj roku 2018 do dňa jeho zadržania 12. júla 2018 v K. na S. ulici číslo X v jednoizbovom byte číslo XX, v ktorom žil v spoločnej domácnosti so svojim otcom V. R., narodeným XX. F. XXXX, neberúc ohľad na jeho vek a zlý zdravotný stav, mu prevažne pod vplyvom omamných látok fyzicky a psychicky ubližoval tým spôsobom, že mu vulgárnym spôsobom nadával, slovne sa mu vyhrážal zabitím a prianím si jeho smrti, bezdôvodne ho sácal do celého tela, rukami sa nad ním zaháňal, kopal ho do oblasti nôh, neskorým príchodom v noci domov ho schválne budil hlasným búchaním a púšťaním televízneho prijímača, pričom uvedené útoky na poškodeného sa postupne stupňovali tým, že sa už opakovali denne, pričom dňa 12. júla 2018 po tom, čo poškodený na žiadosť obžalovaného odmietol zavolať jeho nadriadenému, vyhrážal sa mu zabitím, následne na to hodil do neho jablko, ktorým ho zasiahol do oblasti hrudníka v blízkosti, kde má voperovaný kardiostimulátor, v ten istý deň, obžalovaný vychádzajúc z kúpeľne, stiahol si svoje nohavice, obnažil svoj pohlavný úd a žiadal poškodeného o svoje orálne uspokojenie, pričom poškodený správanie svojho syna psychicky nevedel ďalej znášať a mal obavu o svoj vlastný život, pričom obžalovaný takto konal napriek tomu, že bol z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Komárno spisová značka 11T/20/2015 z 5. marca 2015 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona v znení platnom do 31.12.2015 s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona prepustený právoplatným uznesením Okresného súdu Trnava spisovej značky 1Pp/160/2017 z 31. januára 2018.

Za to súd I. stupňa obžalovanému uložil podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine i treste, ako i proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V písomných dôvodoch odvolania predložených prostredníctvom obhajkyne zotrval na tom, že je nevinný zo spáchania žalovaného trestného činu.

Namietal, že v konaní neboli realizované dôkazy, ktoré navrhoval. Obsahom vykonaných výsluchov je iba klamstvo. Navrhoval opätovné vypočutie svedkov a poškodeného. Tieto návrhy súd zamietol. S daným rozhodnutím nesúhlasí. Jediným dôkazom je výpoveď poškodeného. Poškodený je chorý a berie veľa liekov a pod ich vplyvom nevie rozoznať čo sa okolo neho deje. Na hlavnom pojednávaní nevedel súvisle opísať k čomu malo podľa jeho tvrdenia dôjsť. Poukázal na postoj poškodeného k prejednávanej veci a jeho osobe, keď tento uviedol, že mu (obžalovanému) nechce zle a nechce, aby dostal tak vysoký trest odňatia slobody. Podľa neho je (obžalovaný) dobrý a pracovitý chlapec. On chce, aby sa liečil z drogovej závislosti a nie aby bol vo väzení.

S poukazom na hore uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku a vec vrátil súdu I. stupňa, pretože sú tu pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Zároveň navrhol, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia nariadil podľa § 325 Trestného poriadku, aby bola vec prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu, alebo aby vec prejednal a rozhodol iný súd toho istého druhu.

V dôvodoch odvolania predložených v dvoch vlastných písomných podaniach samým obžalovaným, tento vyslovil názor, že spáchanie žalovaného trestného činu mu nebolo dokázané žiadnymi dôkazmi, ako napr. lekárskou správou alebo psychiatrickým znaleckým posudkom na jeho otca, ani žiadnymi dôkazmi nebolo preukázané, že v rozhodnom čas býval na adrese s jeho otcom. Na jeho adrese v rozhodnom období nebýval. Súd I. stupňa neuznal ako dôkaz jeho neviny ani list od jeho otca. Výpoveď jeho kamarátky R. A. bola neúplná vzhľadom na odstup času. Výpoveď jeho otca - svedka a poškodeného V. R. o tom, že v čase skutku mal byť pod vplyvom alkoholu vyvracia lekárska správa z daného dňa. Nebola tak potvrdená pravdivosť výpovede jeho otca. Žiada tiež o posúdenie rukopisu jeho otca. Žiadal preto o zrušenie napadnutého rozsudku vo vine aj treste.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný, a to aj prostredníctvom obhajkyne, zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Nitra, hodnotiac napadnutý rozsudok ako zákonný a správny, navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd primárne konštatuje, že súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom aj svoje úvahy pri hodnotení dôkazov vecne a logicky zahrnul do odôvodnenia napadnutého rozsudku v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje ako na správne bez potreby doplnenia alebo opakovania v ňom uvedenej argumentácie. V trestnom procese sa ani nedopustil takých procesných chýb, ktoré by atakovali právo na obhajobu obžalovaného alebo jeho právo na spravodlivý súdny proces.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného je namieste uviesť, že zo spáchania žalovaného zločinu bol usvedčený svedeckými výpoveďami poškodeného, ktoré nenesú znaky takých významných rozporov, ktorými by bola spochybnená jeho hodnovernosť. Na trestnoprávne relevantných okolnostiach (aj skutkovo ustálených), ktorými obžalovaný naplnil znaky žalovaného zločinu, zotrval a výpovede

nemenil. Naopak, z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, ako aj z korešpondencie adresovanej obžalovanému ako jeho synovi (už v čase jeho väzby) je zrejmé, že sa skôr snažil synovi pomôcť a zmierňovať intenzitu protiprávnosti jeho konania i to, že napriek inkriminovanému konaniu k nemu stále chová citový vzťah, čo však nič nemení na správnosti záverov súdu I. stupňa o vine obžalovaného. Obranu obžalovaného v tom smere, že v inkriminovanom období fakticky nebýval s poškodeným, pretože býval u svedkyne R. A., táto svedkyňa vyvrátila, potvrdzujúc len to, že obžalovaný jej chodil vypomáhať so stavebnými prácami, pričom v rozhodnom období u nej prespal asi v dvoch prípadoch. Napokon sama vypovedala, že obžalovaného prestala volať na výpomoc pre jeho konfliktnosť s inými pracovníkmi. Agresia popisovaná poškodeným, ktorej bol vystavený zo strany obžalovaného, napokon plne korešponduje aj zo závermi znaleckého psychiatrického a psychologického dokazovania k osobe obžalovaného s ohľadom na zistenú polytoxikomániu a poruchu organicky zmenenej osobnosti i celkový jeho osobnostný profil. Ani obsah korešpondencie (listy poškodeného adresované obžalovanému do väzby) nemá taký dôkazný význam, akého sa obžalovaný dovoláva, keď poškodený žiadnym svojim vyjadrením nepoprel pravdivosť svojich svedeckých výpovedí v posudzovanej trestnej veci (vyjadrenie ľútosti nad tým ako ich vzájomné spolužitie dopadlo, jeho výpovede nijako nespochybňuje), navyše táto korešpondencia skôr nasvedčuje tomu, že poškodený v nej reagoval na požiadavku obžalovaného ovplyvniť trestné stíhanie v jeho prospech, keď v liste datovanom 15.08.2018 (č.l. 200-201 vyšetrovacieho spisu) píše : „...čo sa týka toho, aby som šiel za vyšetrovateľom a povedal, že som klamal, to je blbosť, on už s tým nemá nič spoločné, už je to na prokuratúre.“

Požiadavka obžalovaného na zopakovanie dokazovania nemá žiadne vecné opodstatnenie. Pokiaľ ide o poukaz na to, že dychovou skúškou z 12.07.2018 u obžalovaného nebolo zistené ovplyvnenie alkoholom (č.l. 171 vyšetrovacieho spisu), jednak sám poškodený vyjadroval podozrenie, že obžalovaný užíva aj iné psychoaktívne látky než len alkohol (t.j. tzv. drogy), negatívna dychová skúška tak vylučuje len konanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu v daný konkrétny deň, avšak nevylučuje možnosť jeho ovplyvnenia omamnými alebo psychotropnými látkami, pričom navyše ovplyvnenosť obžalovaného alkoholom v priamej súvislosti s protiprávnym konaním, pre ktoré je trestne stíhaný, nebolo ani skutkovo ustálené.

Súd I. stupňa preto dospel k správnym skutkovým i právnym záverom pri ustálení viny obžalovaného, tomuto uložil z pohľadu jeho druhu, výmery (v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby) aj zaradenia (na výkon trestu odňatia slobody do konkrétneho väzenského režimu) zákonný trest, v súlade so základnými zásadami pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Trestného zákona, a ani v tomto rozsahu odvolací súd nemá súdu I. stupňa čo vytknúť.

S ohľadom na fakt spáchania obdobného zločinu, voči identickému poškodenému, krátko po podmieničnom prepustení obžalovaného zo skoršieho výkonu trestu odňatia slobody, keď podmienične prepustený bol 31.01.2018, s určením skúšobnej doby 5 rokov, a už od mája 2018 prejavoval agresiu voči poškodenému, je možno trest uložený napadnutým rozsudkom na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, hodnotiť ako skôr mierny, pričom akékoľvek dôvody pre úvahy o možnom mimoriadnom zmiernení trestu, ani okolnosti prípadu ani osobné pomery obžalovaného súdu neposkytli.

K potrebe (resp. neúčelnosti) ukladania obžalovanému ochranného psychiatrického liečenia v posudzovanej trestnej veci odvolací súd zaujal stanovisko už v skoršom zrušujúcom uznesení (k skoršiemu v tejto veci vyhlásenému rozsudku) z 29.05.2019, č.k. 1To/50/2019-306. V súlad s ním aj záver súdu I. stupňa o neúčelnosti ukladania obžalovanému ochranného psychiatrického liečenia v ambulantnej forme, vzhľadom na to, že identické ochranné liečenie v uvedenej forme obžalovanému už uložené skorším odsudzujúcim rozhodnutím nevykonával (resp. ani nezačal vykonávať), hodnotí ako správny.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného proti napadnutému rozsudku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.